

B e s c h i k k i n g e n

Nr. B154

NWI/PCM/TELEGRAAF, zaaknr. 89, 26-6-1998 – Besluit op bezwaar, afwijzing verzoek op grond van art. 83, lid 1

Bij besluit van 27 februari 1998 heeft de NMa het verzoek van NWI tot het opleggen van een voorlopige last onder dwangsom afgewezen.

NWI brengt bij bezwaar naar voren dat indien een restrictieve uitleg van het begrip spoedeisendheid zou worden gevolgd, een financieel gezonde onderneming nimmer met succes kan verzoeken om toepassing van artikel 83 Mw. In het besluit op bezwaar tegen deze beslissing herhaalt de NMa de criteria voor het opleggen van voorlopige maatregelen; de vereiste onverwijlde spoed en de eis van een kennelijke overtreding. De NMa erkent daarbij dat de motivering van een afwijzing van een dergelijk verzoek niet kan worden beperkt tot de vaststelling dat de continuïteit van de klagers bij het uitblijven van de maatregel niet in het geding is.

Het feit dat de continuïteit van een onderneming niet onbetwist in het geding is, laat echter onverlet dat onder specifieke omstandigheden sprake kan zijn van onomkeerbare gevolgen die met zich brengen dat een eventueel door de D-G NMa te treffen maatregel niet meer de daarmee beoogde effecten zal hebben. In beginsel zou onder die specifieke omstandigheden een financieel gezonde onderneming met succes kunnen verzoeken om toepassing van artikel 83 Mw. Het bezwaar van het NWI dat het verzoek tot het opleggen van een voorlopige last onder dwangsom niet enkel op de grond dat de existentie van het NWI niet in het geding is, kan worden afgewezen en het begrip 'spoedeisendheid' in het licht daarvan niet zo restrictief mag worden uitgelegd, acht de D-G NMa gegrond. In dit geval acht de NMa dergelijke onomkeerbare gevolgen echter niet aanwezig en wijst het verzoek om toepassing van artikel 83 Mw af. De NWI maakt tevens bezwaar tegen de kennisgeving van redelijke termijn waarop de aanvrager een beslissing op zijn aanvraag tegemoet kan zien. Tegen de kennisgeving

B e s c h i k k i n g e n

van redelijke termijn als zodanig staat echter geen bezwaar of beroep open. Dit betreft immers geen besluit in de zin van artikel 1:3 Awb. Nu in bezwaar is komen vast te staan dat het bezwaar van het NWI alleen gericht is tegen de kennisgeving van de D-G NMa om de behandelingstermijn met een redelijke termijn te verlengen, is het bezwaar van het NWI in dit opzicht niet-ontvankelijk.

Voor een bespreking van de relevante beschikkingspraktijk van de NMa zij verwezen naar het artikel 'De voorlopige maatregelen van artikel 83 Mw: Voorkomen is beter dan genezen' van mr Essers in *M&M* 1998, p. 129-133.
